

er kun Tale om Kommuneskatter, ikke om Statskatter, og det andet Hensyn er, at det dog til en vis Grad vil være de samme Mænd, der komme til at betale det. Leierne spille f. Ex. i vore Kjøbstæder en langt mindre Rolle end her i Kjøbenhavn; hvor de spille en Rolle, faae de ogsaa deres Andeel i Skatteligningen, men i Regelen er det dog de samme Personer, der betale, enten Skatten betales af Grunden eller af Bygningen eller selv af Jorden. Det eneste, hvori jeg kan give den sidste Taler (Madvig) Ret, er, at der indtræder en ny Beskatning ved de Kjøbstad-jorder, som med deres nuværende Kvassfrihed ere folgte til Andre; imidlertid er det vist, at om der ikke nu betales direkte Afgifter af enkelte Kjøbstad-jorder, saa ere de dog i sin Tid medtagne ved Grundskatten, saa at det Matrikulnummer inde i den gamle Kjøbstad-hjørne, hvortil de i sin Tid ere henlagte ved Udskiftningen — eller før den Tid under den Form, at de vare berettigede til at have saa og saa mange Høveder til Græsning paa Byens Overdrev — er beskatet ogsaa for Jordens Vedkommende; der betales Skat af denne Jord, om det end ikke fremtræder som Skat direkte paa den, thi Jorden er et medvirkende Moment til den Skat, der er lagt paa det vedkommende Matrikulnummer i Byen.

Forsøvrigt skal jeg kun efter udtrykkelig Dp-fordring fra et æret Medlem (Kirck) gjøre ham opmærksom paa, at der indeholdes i Lovudkastet en Anthynding af, at det er Regjeringens Tanke, hvorom den ønsker gjennem en Udtalelse fra Rigsdagen at faae et foreløbigt Vink — at den Suppleringskat, der maa tilveiebringes ved Ligning paa Personer, ikke skal paalignes efter Formue og Leilighed, men være en Indkomstskat. Det er et Spørgsmaal, som frembyder mange vægtige Grunde, baade for og imod, og derfor maa det ogsaa være Gjenstand for omhyggelig Overveielse. Men hvad der kan afgjøres uden Overveielse, er, at det vilde være i højeste Grad misligt, om en Byes hele Indtægt skulde ene og alene tilveiebringes igjennem den personelle Afgift, og var det hans Mening at udslette al Afgift paa faste Eiendomme, saa haaber jeg, at han vil komme til at staa aldeles alene heri, thi det vilde være i høj Grad

fordærveligt for den hele Økonomi, og navnlig under en nedgaaende Konjunktur føre til de alvorligste Følger. Jeg skal ved Siden deraf til et andet æret Medlem (Wesjely) bemærke, at det er ganske vist, at naar Skatterne i det Hele gaae ned, saa vilde Forholdene være forrykkede, efterat Skatten paa de faste Eiendomme var slaaet fast, om det end var skeet med dens hidtilværende Bets; men der er heller ikke den mindste Grund til at vente noget Saadant. Det vilde forudsætte en forserdelig Tilbagegang i hele Landets Velstand og Udvikling, dersom Skatterne ikke skulde være i Stigen. Men netop med Hensyn til faldende Konjunkturer er det overordentlig godt, at der er Noget, som forlods er i Behold, deels igjennem de Eiendomme, som Kommunen eier ifølge privatretlig Afkomst, deels igjennem de faste Eiendoms-katter, der som Kanon ere slaaede fast paa disse og altid komme ind. Disse Skatter ere langt mindre følelige end andre; i Grunden forsvinder deres Karakter af Skat, naar en Eiendoms-handel er traadt imellem. Der gives heller ikke ved disse Skatter let Leilighed til, at der kan fremkomme Skatterestancer, end sige til al den Misnøie, som altid er uadskillelig fra den reent personelle Skat, som, hvad enten det er en Næringskat, en Skat paa Formue og Leilighed, eller en Indkomstskat, altid har noget Vilkaarligt ved sig, ligesom der altid ligger noget Odiens i, at den ene Borger bestemmer, hvad den Anden skal betale ud af Sit. Altsaa er det meget tilraadeligt at have en nogenlunde klækelig Deel af de kommunale Indtægter gjennem de faste Eiendomme, og det vilde være meget sørgeligt, hvis der var Ud-sigt til, at Skatterne i det Hele vilde gaae ned, ikke fordi høie Skatter ere et Gode, men fordi Skatternes Falden vilde være det usvigeligste Kjendetegn paa en saa stærk Tilbagegang i vor hele Tilværelse, at vi maatte renoncere paa Goder, som vi allerede gjennem Bidragene til Staten og Kommunerne have tilegnet os, og som vi ere bleve tilvante til, og som naturligvis hverken kunne skabes eller opretholdes uden disse Indtægter. Jeg vil altsaa haabe, at Skatterne ville være i en, om end ikke jævn saa dog stadig Fremgang, fordi det er et Beviis paa, at det danske Folks Formue er i